

[Weikop.]

sig af det uden at have en så vidtgående lov som den, vi her behandler.

Det kan være lovlig meget forlangt, at handelsministeren skal svare på stående fod, og jeg kunne også tænke mig, at en sådan tankegang ligger ministeren fjernt. Vi drøftede imidlertid så mange tanker og så mange forhold i det udvalg, der har været nedsat, så der er vel ingen, der kan have noget imod, at man også drøfter en sådan tanke. Jeg er klar over, at vurderingen af virkningerne må bero på et skøn, og på grundlag af oplysninger, vi kan få udefra, og med den erfaring, jeg har haft på andre områder, vil jeg straks sige, at jeg ikke mener, at et skøn fra folk, der har indlevet sig i de daglige restriktioner, er så meget værd. Det viser sig altid, at deres tankegang i for høj grad kredser om restriktionernes nødvendighed, så det vil i givet fald være fornødent at gå andre veje for at nå til et grundlag eller et skøn, der ikke skal blive for ensidigt.

Vi vil som hidtil være med til at drøfte det fremsatte lovforslag indgående, men når handelsministeren mener, at usikkerhedsmomenterne i nogen grad skulle være fjernet, må jeg gentage, at heri er jeg ikke enig. Der er efter min mening ikke taget hensyn til de oplysninger, som er fremskaffet, men den højtærede minister mener måske, at det er for tidligt. Jeg tænker her blandt andet på de oplysninger, som handelsministeren har fremskaffet, og naturligvis må alle de nye oplysninger, der foreligger, tages med i betragtning. Vi er fremdeles af den opfattelse, at en lovgivning på dette område skal være så enkel og klar som overhovedet muligt, hvis den anses for påkrævet, og at man kun bør tage de absolut vigtigste bestemmelser med. Det er vort ønske, fordi vi har den tro, at dette vil være til fordel for både produktion, arbejdere, erhvervsliv og for forbrugere.

Bertel Dahlgaard: Angående det radikale venstres synspunkter med hensyn til det foreliggende lovforslag kan jeg nøjes med at henvise til de udtalelser, jeg fremsatte, da lovforslaget var til behandling den 14. januar i år. Disse udtalelser findes i folketingstidende, spalte 2289 og følgende.

I den forløbne tid er der tilvejebragt

et overordentlig omfattende materiale til belysning af de mangesidede problemer, en monopollovgivning berører. Jeg tror, man kan sige, at der ikke er noget problem, som søgelyset ikke har været rettet imod fra erhvervslivets side, fra økonomisk og juridisk hold og fra folketingets udvalg. Der foreligger nu alt det materiale, som kan være ønskeligt for, at folketinget kan tage sin beslutning. Kun på et enkelt punkt kunne der måske endnu være en oplysning at indhente.

Som bekendt gennemførtes i 1953 i Sverige loven om konkurrencebegrænsning, som trådte i kraft den 1. januar i år. Denne lov indeholder, som det vel også er bekendt, et direkte forbud mod bindende bruttopriser i detailhandelen, idet monopoltilsynet, det såkaldte næringsfrihedsråd, dog kan dispensere fra forbudet. Forbudet mod bindende bruttopriser i Sverige er dog først trådt i kraft den 1. juli i år. Det var vel værd at prøve på at få oplyst, om den korte tid, forbudet har været gældende i Sverige, afgiver erfaringer med hensyn til forbudets virkninger og erhvervslivets reaktioner overfor det og eventuelt med hensyn til anvendelsen af den dispensationsbestemmelse, som findes i den svenske lov, erfaringer, som formentlig kan være til nytte for os her i tinget under de fortsatte overvejelser.

Jeg skal da udtale håbet om, at tinget må gøre sit arbejde færdigt i indeværende folketingsår. Også for erhvervslivet er det formentlig bedst, at den usikkerhed, der har hersket i nogen tid med hensyn til den fremtidige lovgivning på dette område, kan bringes til ophør. Jeg tror iøvrigt, at den offentlige debat, der har været siden forslagets fremsættelse, har været meget gavnlig. Den har afklaret begreberne, så at den overdrevne og ensidige kritik efterhånden er skilt fra og på den anden side de svage sider i det foreliggende lovforslag har tegnet sig klarere. Det forekommer mig, at der i det hele taget gennem den offentlige drøftelse er tilvejebragt en rolig og saglig atmosfære omkring disse problemer, som kun kan være gavnlig for sagens endelige behandling her i tinget.

Må jeg forresten i anledning af en udtalelse af den sidste ærede taler sige, at det er mig ikke muligt at se, at Vinding